

ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

С НАМИ БОГ

издание на храм,, Св.Цар Борис“

брой 12, декември 2015 г.

ЧЕСТИТО
РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО!

В деня на Рождество Христово Църквата пее:

Твоето рождество, Христе Боже наш,
озари света със светлината на познанието.
Защото в него онези, които служеха на звездите,
от звездата се научиха да се покланят на Тебе, Слънцето на правдата,
и да познават Тебе, Изтока от висините.
Господи, слава на Тебе!

ХРИСТОС СЕ РАЖДА - СЛАВЕТЕ ГО! ХРИСТОС СЛИЗА ОТ НЕБЕТО - ПОСРЕЩНЕТЕ ГО!

Във вековната история на Христовата църква са намерили място такива велики и бележити събития, които със своето непреходно значение оказват благотворно въздействие върху духовно-нравствения и културен възход на човечеството. Безспорно, Рождението на Богочовека Иисус Христос е едно от тях. То е изпълнение на древните обещания и пророчества, завършек на старозаветното домостроителство и начало на новия живот. Още в зората на човешкото съществуване (помрачено и смутено от непослушанието на прародителите в Едем (Бит.гл.3), Бог в промислителната Си грижа и любов към падналия човек, обещава да изпрати Спасител на света. Вярата и надеждата в изпълнението на това обещание дълбоко осмислили живота и дейността на Божиите праведници, които по неведомите пътища на духовното прозрение, смътно са предчувствали славното Витлеемско събитие. Страниците на старозаветните свещени книги свидетелстват, че Спасителят ще се роди във Витлеем, но Сам Той ще води началото си от дните на вечността (Мих. 5:2). Той ще бъде примирител на народите (Бит. 49:10), Син на Девица (Ис.7:14). Ще бъде Творец, Вестител и Княз на мира (Йов 32:2), (Зах. 9:10), (Ис. 9:6). В Негово лице милостта и истината ще се срещнат, правдата и мирът ще се целунат (Пс. 84:11).

Наближавало времето да се роди многоочакваният от древното човечество Месия. Пророчествата, които предсказвали различни исторически събития, предшестваци Неговото раждане, се били изпълнили. Когато се изпълнило и времето, предвидено в пренебесния план, Бог изпратил Своя Единороден Син на земята (Гал. 4:4).

По-високо от всяка надежда и очакване е това, че Бог е станал човек. Ако всичко това е станало, то всичко друго ще последва след него с разумна последователност. Той не би унизил Себе си така безразсъдно и така напразно, ако не би имал за цел да възвиси нас - Христос се роди по дух, за да ни възроди по дух. Богочовекът Иисус Христос и тайната на Неговото боговъплъщение могат да бъдат освидетелствани най-вече в светлината на посланията на св. ап. Петър. Тук ясно е подчертано, че:

1. Иисус Христос по плът е един от израилтяните.
2. Той е роден по плът от Давидовото семе и се открил за Син Божи чрез силата на чудесата, по духа на освещението, чрез възкресението на мъртвите.
3. Съгласно Божието домостроителство, когато се изпълнило времето, Единородният Син Божи се роди от жена и се подчини на закона, за да изкупи ония, които бяха под закона, та да получим осиновението.
4. Обществено служение на Иисуса Христа преминало сред сънародниците Му по плът йудеи.

Тайната на боговъплъщението е кратко формулирана в Никео-цариградския символ на вярата (чл.3) - "вярваме и в един Господ Иисус Христос, Сина Божи, Единородния, който заради нас хората и заради нашето спасение слезе от небесата и се въплъти от Светия дух и дева Мария и стана човек".

Иисус Христос прие човешка плът, за да сложи началото на изкуплението, което е осъществено по-нататък чрез кръстните страдания, смъртта, Възкресението и Възнесението на Богочовека. Боговъплъщението е начален момент на изкуплението от първородния Адамов грях с цел човечеството да се възвърне към живот -

живот в Христа и с Христа. Който е истински живот, съгласно Неговите слова: "Аз Съм пътят и истината и животът" (Иоан 14:16).

В боговъплъщението тайната на Бога и тайната на човека се съчетаха и така образуваха най-дълбоката и най-непостижимата тайна на земята и небето - тайната на Богочовешката личност. "Велика е тайната на благочестието: Бог се яви в плът" (Тим. 3:16), "Словото стана плът" (Иоан 1:14). Като съпричастник на човешката природа, въплътеният Син Божи стана посредник между нас и Бога - вечен ходатай за човешкия род пред Божията правда. Това е изразено от св. ап. Павел: "Христос не от Ангели приема естество, а от потомството Авраамово приема, затова дължен бе да прилича по всичко на братята, та да бъде милостив и верен първосвещеник във всичко, що се отнася до Бога, за очистване на греховете на народа. Защото в това, що сам претърпя, като биде изкушен, може и на изкушаваните да помогне (Евр. 2:16-18). За да възстанови в първоначалната си чистота човешката природа, разстроена при грехопадението в Едем, Бог-Слово прие пълна човешка плът. По този начин, според св. Григорий Богослов възприетото от Сина Божи човешко естество е било излекувано.

Всяка година чудото на Рождество Христово влиза в нашите домове. В тихата, свята нощ целият християнски свят тържествува и възпява раждането на Младенеца. Мислено следваме светлината на изгряващата чудна звезда и извървяваме пътя до Витлеемската пещера, за да зърнем Божия Син и Му принесем скъпи дарове-смирение, преклонение и обич. Идването на Христос на земята е велико събитие. То се повтаря за всички вярващи вече две хилядолетия, за да стопли и просветли душите ни, за да ни прероди и доближи до Бога. В навечерието сме на юбилейната двехилядна година от Раждането на Богомладенеца. Отново и отново Христос се ражда в сърцата ни и ги изпълва с любов, за да бъдат светли и чисти, защото Той дойде като Спасител на света.

Нека приемем смирено радостта на светлия празник и празнуваме не плътски, а божествено, не мирски, а духовно.

Бог става човек. Словото добива плът, Невидимият става видим, Божият Син става Син Човешки. Нека приготвим пътя Господен в живота и в душите си.

автор Мариета Иванова
от www.pravoslavieto.com

Празнуването на Рождество Христово датира едва от IV век. Датата на празника не е свързана с реалната дата на рождението на Иисус Христос. В древността този въпрос е бил предмет на нееднозначни размисли на църковни автори; един от най-ранните текстове стигнали до нас принадлежи на Климент Александрийски, който споменава 20 май. Денят 25 декември се установява в Римската църква в началото на IV век, първото свидетелство за което откриваме в така наречения «Календар на Филокал» (ок 336 г.).

Вероятно изборът на 25 декември е свързан с езическия празник «Раждане на непобедимото Слънце» и зимното слънцестоене, който празник с приемането на християнството в Рим се изпълва с ново съдържание: раждането на Христос Слънцето на Правдата. В това време в източните Църкви Йерусалимската, Антиохийската, Александрийската и Кипърската празникът Рождество Христово се съединява с празника Кръщение Господне 6 януари, под общото название Богоявление. Празнуването на Рождество Христово заедно с Богоявление в някои източни Църкви продължило до края на IV век, в други чак до VI век. Арменската църква до днес празнува Рождество Христово на 6 януари заедно с Кръщение Господне.

През IV век св. равноапостолна царица Елена построила храм на мястото на витлеемската пещера, в прослава на рождението Христово. За повсеместно почитане на празника Рождество Христово свидетелстват поученията на светите отци от IV век Ефрем Сирин, Василий Велики, Григорий Богослов, Григорий Нисийски, Йоан Златоуст, написани за този празник. В кодекса на Теодосий (+438) и Юстиниан (+535) със закон празникът Рождество Христово бил обявен за всеобщо празнуване. Св. Йоан Златоуст първи въвел този празник в Антиохия през 386 или 387 година. Св. Василий Велики заръчал на св. Григорий Богослов да установи празника в Константинопол.

Според по-късните тълкувания по въпроса за времето на празнуване на Рождество Христово на 25 декември месецът и денят на кръстната смърт на Христос е точно известен от Евангелието, а според разпространено през Ранното средновековие църковно предание Христос, като число свършено, трябвало да пребивава на Земята пълен брой години, следователно, Христос е бил заченат в същия ден, в който е и пострадал, на еврейската Пасха, която през тази година била на 25 март; отчитайки 9 месеца от нея назад, се получава датата на Рождество Христово 25 декември.

от <http://www.pravmladeji.org>

КОЙ Е ПЪРВООБРАЗЪТ НА ДЯДО КОЛЕДА?

Разпространен мит е, че така известният по цял свят белобрад старец, който живее в Лапландия, има летяща шейна и елени и раздава подаръци на децата по цял свят, е проекция на американската култура. Всъщност всичко това е заимствано от Православието и по-точно от Св. Николай Чудотворец. За него се знае, че е пътувал много, бил е добър и щедър човек, ревностен застъпник за христовата вяра. Самото име на дядо Коледа, Santa Klaus, идва от латински език и се превежда сходно с името на светеца. Тези асоциации и препратки ни навеждат на мисълта, че голяма част от американската мечта, примерно за това да има блага за всички деца по света, за това да вярваш в чудеса и да се надяваш, идва от Православието и нашите светци.

Не се наемам да твърдя, че не е добро и светло, когато има образи като дядо Коледа по празниците. Просто призовавам всички да почитат светиите, защото те са нашите молитвени застъпници пред Бог, а не дядо Коледа, чиято приказка е красива, но нищо повече. В нашата вяра имаме на кого да се уповаваме, на реални хора,

които са се борили и са умирали през вековете за много благородни каузи – за да можем ние в днешно време да имаме избор в какво да вярваме – в дядо Коледа или в Христос. Защото всички ние гледаме прекрасни филми по време на Рождественските празници, за сбъднати мечти и възжеления, но за съжаление най-същественото често пъти ни се изплъзва. Всъщност ние не трябва да наблягаме на това, че дядо Коледа раздава подаръци и сбъдва желания, а да се радваме, че нашият Бог, Иисус Христос се ражда, за да изкупи греховете ни. Ако трябва да се празнува по този повод, би било добре белобрадият старец да раздава подаръци в името на родилия се Христос. Жалкото е, че идеята се изменя и на преден план идва материалното. Нека на този светъл празник да празнуваме Рождество Христово, а не Коледа. Иисус Христос е отдал живота си за нас, а ние правим толкова малко, за да му се отблагодарим. Нека поне му отдадем дължимата чест на един от най-големите му празници, а именно Рождеството Му.

БЪДНИ ВЕЧЕР

Стопанинът или най-малкият чете Господнята молитва "Отче наш.." , прикаждат трапезата и запяват Рождествения химн. **Твое рождество, Христе Боже наш, озари света със светлината на познанието. Защото в него онези, които служеха на звездите, от звездата се научиха да се покланят на Тебе, Слънцето на**

правдата, и да познават Тебе, Истока от висините. Господи, слава на тебе! (Тропар на Рождество Христово)

След това стопанинът казва: " По молитвите на светите отци Господ да благослови трапезата ни". Всички се прекръстват и казват "Амин!". В края на вечерта при

благодарствената молитва се запява или изчита т.нар. кондак , който разкрива същината на празника: **Девицата днес ражда Свръхестествения, и земята поднася на Непристъпния пещера; Ангелите с пастирите славословят, а мъдреците със звездата пътешестват понеже заради нас се роди Младенец - Предвечният Бог.** (от Св. Роман Сладкопевец)

Този ден се нарича още "Бъдни вечер", защото молитвено се пожелава всичко най-добро за в бъднини. Да пожелаем на всички, очакващи светлото Рождество, радост и мир в сърцата.

автор Кристиана Сукари

ЕНОРИЙСКИ ЖИВОТ

През месец октомври, благодарение на фирма „Флуида“ беше закупен нов котел за парното. Благодарим на собствениците на фирмата, нашите брат и сестра в Христа, защото след извършения ремонт в храма вече е топло.

Благодарим и на всички енориаши, които помогнаха в събирането на нужните средства за закупуване на нов мокет за храма.

Благодарности и на тези, които се включиха в акцията за закупуване на дърва за зимния период.

Енорията ни получи парично дарение и 100 шоколада от фирма „Флуида“.

СЛАВА БОГУ!

ГОСПОД ДА ВЪЗДАДЕ СТОКРАТНО НА ДАРИТЕЛИТЕ!

Благодеянията, които вършим принасят полза не толкова на онези, които приемат, а на тези, които дават, тъй като им доставят дръзновение пред Бога.
Св. Йоан Златоуст

21 НОЕМВРИ

ВЪВЕДЕНИЕ БОГОРОДИЧНО

Празникът на християнското семейство и младеж започна със света Литургия в храма, а вечерта празникът продължи в „Иванова чешма“. Традиционно всяка година на този ден, енорията

ни се събира в това заведение. И тази година нямаше изключение, заедно споделихме радостта от празника. Хапнахме вкусно приготвена

скуприя, играхме хора, а децата тичаха на воля в

градината на заведението.

НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ

Три поредни съботи Неделното ни училище се превърна в работилница за рождественски картички. Вече втора година осъществяваме тази хубава идея. Деца, майки и преподавателки се отдадохме на творчество. Показахме различни техники за майсторене на катрички- декупаж, апликация, а тези които умеят да рисуват, нарисуваха своите произведения. В инициативата се включиха и жените от Православното християнско сестринство на енорията, чиито сбирки съвпаднаха с работилницата. Всички използвахме въображението си и се получиха прекрасни, уникални и разнообразни картички. Имаше малки, големи, рисувани, с брукат, 3D и много други. Продавахме нашите ръчно изработени картичките в неделите, след Св.Литургия. Всички събрани средства ще бъдат използвани за нуждите на Неделното училище.

Благодарим на майките и жените от енорията, които се включиха в тази благотворителна инициатива.

автор Добринка Неделчев

СОЦИАЛНА КУХНЯ

В храм Св. цар Борис-Михаил системно се поддържа практиката за благотворително раздаване на храна. Голяма част от енорияшите към храма дават своя принос за осъществяването на тази дейност. Всяка неделна сутрин доброволци приготвят заедно обяда. След сутрешната литургия, в двора на църквата, сготвената храна се раздава на всеки желаещ. Продуктите, използвани за благодарствения молебен са закупени със средства, получени от различни дарители.

БЛАГОТВОРИТЕЛНОСТ В ЕНОРИЯТА

Да бъдем по-добри! Наскоро беше организирана прекрасна кауза. Събра се голяма сума пари, които ще бъдат използвани за помощ на около 15 затрунени семейства. Продукти за готвене, принадлежности, торбички с лакомства за децата, ще бъдат предоставени на нуждаещите се. Всеки желаещ може да помогне като дари средства или като участва в приготвянето и раздаването на храната.

25 НОЕМВРИ

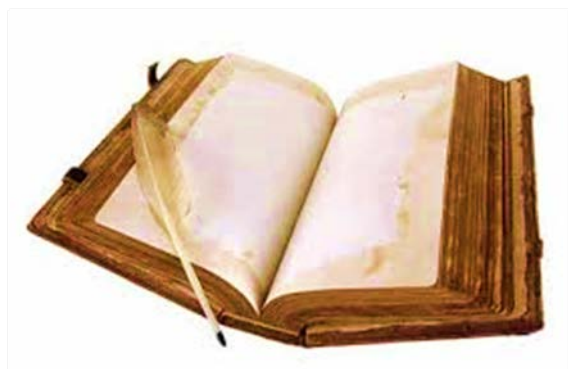
ДЕНЯТ НА СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ- първоучителят на българския народ

И тази година на 25 ноември се отбелязва по особено тържествен начин деня на Св. Климент Охридски, патронът на първото висше учебно заведение в България. На тази дата Българската православна църква отдава почит на първоучителя на българския народ. Виден архиепископ, учител и книжовник, най-изявеният ученик на св. Кирил и Методий. Неговото дело е ключово за развитието не само на културата и науката ни, а и за подема на Църквата по негово време та и до днес.

Всяка епоха има своите герои. Днес всички знаем кои са героите на деня и какво можем или не можем да вземем от тях като опит. А ето, по времето на Св. Климент той е бил пример за подражание, високо ценена личност, до която всеки се е допитвал, дори и светската власт. И това не е случайно, той е бил пръв учител на славната армия на просветата от 3500 ученика, която е венец на тридесетте години в служба на Охридската книжовна школа. Бил е първи слънчев лъч на просвещение в България след епохата на повсеместно езичество и необразованост. След гоненията в Моравия Св. Климент, заедно с Наум и Ангеларий, пристигат в нашите земи, където били приети с широко отворени обятия от св. Цар Борис. Владетелят ги посрещнал с особена радост и ентузиазъм, защото имал нужда точно от такива интелигентни, но и духовни хора, за да се съгради една стабилна духовна култура, а не само напредък в науките.

Цар Борис изпратил Св. Климент в 886 г. в областта Кутмичевица (тогава българска територия), за да основе втория главен книжовен център в държавата, след Преславската книжовна школа.

В Кутмичевица имало много плодни дървета, но диви. Затова Климент пренесъл от Византия различни видове и „чрез присаждане облагородил дивите дървета“. Затова бива смятан и за първия агроном по нашите земи. В Кутмичевица Климент отсяда в три подарени му от цар Борис I имения, но главно в третото, около Охрид, където създава Охридската книжовна школа – първият славянски университет. Учителското му дело е част от цялостното му епископско служение, което е пример за подражание, не само като книжовник и глава на Църквата, но и като духовник с вдъхновяващ личен живот

Следващата година, 2016-та, ще отбележим 1000 години от успението на Св. Климент Охридски. Църквата предвижда различни мероприятия и дейности за отбелязване на тази годишнина и за достойна прослава паметта на светеца.

Свети Климент Охридски е патрон на Неделното училище в нашата енория.

автор Лидия Балудова

Рождество Христово

Най-свещеният празник през годината е Рождество. По това време на годината хората отварят сърцата си. Позволете си да помечтаете, да дадете нещо от сърце. Да бъдете огнище, стоплящо и най-студените ръце. Подарете мънищко любов и станете с частица по-добри, и не забравяйте, че Господ Бог делата ви ще оцени.

автор Кристиана Сукари

Новолетие

Господи, благослови идващото Новолетие - всеки негов ден, всяка негова нощ и ни дай Твоето благословение, за да живеем според Твоето сласително слово, в прослава на Твоето свято име и на Твоята свята църква - сега и във всички векове!

Внимание! Вестникът съдържа текстове от Священото Писание и икони. Не го използвайте за домакински и други нужди!

Енорийски лист „С нами Бог” се издава с благословението на Варненски и Великопреславски митрополит Йоан.

Адрес на храм „Св. Цар Борис
Михаил”

Гр. Варна, кв. Аспарухово, ул.
„Места” 38 а

<http://sveticarboris.net//>

Свещеници в храм „Св. Цар Борис”

свещеноиконом Добромир Георгиев 0899 050060

протоiereй Георги Фотакиев 0898 470439

свещеник Ясен Керчев 0896 778675

В ХРАМОВАТА КНИЖАРНИЦА ПРИСТИГНА СБОРНИКЪТ "ПЪТЯТ НА БРАКА"

В книжарницата при храм "Св. цар Борис"- Варна вече се продава излезлият наскоро от печат сборник "Пътят на брака", издание на великотърновския храм "Св. вмчк Мина". Книгата съдържа беседи, посветени на темата за брака, семейството и възпитанието на децата от перспективата на християнското учение и живот. Поместени са 14 беседи от Лимасолския митрополит Атанасий, Сисанийския митрополит Павел, архим. Андрей Конанос, архим. Ефрем Панаусис, протопр. Николай Лудовикос и приложение от протоiereй д-р Добромир Димитров, а преводач от гръцки е нашият приятел и сътрудник Константин Константинов.

Силата на живото слово на тези обичани гръцки духовници убеждава не с абстрактни теории и назидателен тон, а с примери от съвременната действителност и от историите за срещи с емблематични за Православието личности.

Книгата се продава на цена от 7,50 лв. Бройките са ограничени.

от: <http://sveticarboris.net>